
Příprava na konec všech věcí

By David Wilkerson

October 6, 2008 Ve svém prvním listu Petr mluví k církvi o posledních dnech. Píše: "Konec všech věcí je blízko. Žijte proto rozumně a střízlivě, abyste byli pohotovi k modlitbám. Především máte vytrvalou lásku jedni k druhým; vždy láska překryje množství hříchů" (1Pt 4,7-8).

Poslední dny zmiňuje Petr i ve svém druhém listu. Tam mluví navíc o svém vlastním odchodu z tohoto světa: "...považuji za správné probouzet vás napomínáním, pokud přebývám v tomto světě; vím totiž, že je budu muset brzo opustit..." (2Pt 1,13-14). Jinými slovy by se dalo říci: "Bůh mi ukázal, že můj čas na této zemi se krátí."

Petr věděl, že Pán jej brzy povolá domů. Ale ještě předtím mu Duch svatý dal poselství pro církve o posledních dnech. A tak v Petrově druhé epištole čteme poslední slova umírajícího pastýře ovečkám, které mu byly svěřeny.

Tento zbožný muž si byl plně vědom, že svět jeho poselství o konci věku neuvěří. Petrovo poselství bylo určeno novozákonní církvi jak v jeho vlastní době, tak v každé následující generaci věků. Je to poselství plně varování, Petrovo proroctví zní:

"... i mezi vámi budou lživí učitelé, kteří budou zálučně zavádět zhoubné nauky ... A mnozí budou následovat jejich nezřízenost a cesta pravdy bude kvůli nim v opovržení ... Ve své hrabivosti budou vám předkládat své výmysly, aby z vás tžili" (2Pt 2,1-3).

"Ke konci dnů přijdou posmíváči, kteří žijí, jak se jim zachce, a budou se posmívat: 'Kde je ten jeho zaslíbený příchod? Od té doby, co zesnuli otcové, všechno zůstává tak, jak to bylo od počátku stvoření.' ... a to především ty, kdo se svévolně ženou za poskvřujícími vášněmi a pohrdají každou autoritou..." (2Pt 2,10 + 3,3-4).

"Den Pánů přijde jako přichází zloděj. Tehdy nebesa s rachotem zaniknou, vesmír se žářem roztaví a země se všemi lidskými činy bude postavena před soud. Když tedy se toto vše rozplyne, jak svatě a zbožně musíte žít vy, kteří dychtivě očekáváte příchod Božího dne! V něm se nebesa roztaví v ohni a živý se rozpustí žářem" (2Pt 3,10-12).

My křesťané věříme, že Boží slovo o budoucích časech se naplní. Navíc dostáváme Duchem inspirovaná varování od svatých Božích mužů. Vidíme ruku písíci na zdi.

Pro každého křesťana tím však povstává stejná otázka, jakou museli bezesporu řešit i věřící v Petrově době.

Tato otázka zní: "Jak se máme připravit na těžké časy, které nás čekají?" Myslím, že je normální zajímat se, jak přežijeme obávané budoucí časy. Jestliže přicházející bouře zničí všechny kořeny obnovy, jak si budeme vydělávat, kde budeme bydlet, co jíst a co oblékat? Jako dědečka mě samozřejmě zajímá budoucnost mých vnoučat a pravnoučat. Přemýšlím - jak to zvládnou v období, které je čeká? Věřím, že je to naprosto oprávněná starost následovníků Pána Ježíše.

Petr však kupodivu neudílí žádné rady ohledně fyzických či finančních příprav. Neříká, kam máme uložit peníze, abychom o ně nepřišli, nic o řešení bytové krize, nic o globálním oteplování nebo inflaci. Prostě se tím nezabývá. Proč?

Pravděpodobně proto, že Petr již zažil chudobu a uprostřed ní Boží věrnost. Když Petr fyzicky následoval Pána Ježíše, žil bez peněz. Když učedníci potřebovali jíst, mnlili klasy na polích. Jednou, když potřebovali peníze, poslal Pán Petra ulovit rybu - a v její tlamě našel minci.

Petr věděl, jaké je spát pod širým nebem, bez lůžka a bez polštáře. Následoval Pána Ježíše jako nezaměstnaný, bez jakéhokoli zdroje příjmu. Vlastnil jen oblečení, které měl na sobě, a jeden pár sandálů. Petr zkrátka dobře znal závislost na Boží péči ve svých každodenních potřebách. Den za dnem byly jeho potřeby věrně naplňovány.

Ve svém poselství o konci věků Petr tedy neřeší naplnění našich potřeb, ale přípravu našich srdcí. Proto říká: "Když tedy se toto vše rozplyne, jak svatě a zbožně musíte žít vy?" (2Pt 3,11)

S pohledem do budoucna se Petr zaměřuje na záležitosti charakteru. V podstatě nám klade otázku: "Jaké je tvoje srdce v těchto posledních dnech? Kým se staneš, až se přiblíží konec? Dobře víš, že o tvé tělesné potřeby se Bůh postará. Ale připravuješ se duchovně?"

Jestliže ti to připadá zvláštní, zamysli se, co o přípravě na poslední časy říkal Pán Ježíš. Ani on nám nedal mnoho rad, jak se na převraty posledních dní připravit tělesně. Stejně jako Petr i on varoval před těžkými časy: budou války, rasové konflikty, hlad, zemětřesení, pronásledování, rozmůže se nepravost a vychladne láska mnohých. Předpověděl i zničení Jeruzaléma nepřátelskou armádou a srovnání chrámu se zemí.

Ačkoliv odpovídal všechny tyto těžkosti, neřekl nám, jak tu dobu máme přežít. Nemluvil o tom, jak se připravit na ztrátu domova nebo zaměstnání během hospodářské krize. Místo toho říká: "Nemějte starost a neříkejte: co budeme jíst? Co budeme pít? Co si budeme oblékat? Po tom všem se shánějí pohané. Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete" (Mt 6,31-32).

Petr tedy jen opakuje slova Pána Ježíše, když říká: "Konec všech věcí je blízko. Žijte proto rozumně a střízlivě, abyste byli pohotová k modlitbám" (1Pt 4,7). Základním pokynem pro naši přípravu je: Buďte střízliví. Zůstaňte v pokoji bez ohledu na okolnosti. Není třeba panikařit. Raději se za to všechno modlete.

Právě teď mnoho křesťanů propadá panice. Lidé, kteří celý život svěřili, že se o ně Bůh stará, se teď klepou strachy, když vidí hromadící se bouřkové mraky. Petr jim velice jednoduše radí: Všechny své přirozené pocity uveďte pod vládu ducha víry.

Dále Petr říká, že máme být "pohotová k modlitbám". Jedině díky hledání Pána budeme schopni ovládat své obavy ohledně budoucnosti. Čím těžší okolnosti nastanou, tím více bychom měli chodit v pokoji a odpočinutí Ducha svatého.

Nevědíci svět nyní zoufale hledá klid uprostřed chaosu. Podle Wall Street Journal se vedoucí firem a další v stresových zaměstnáních obracují k józe, mantrám a čínským náboženstvím. My křesťané máme Boha, který zaslíbil dokonalý pokoj všem, kteří upnou svou mysl ke Kristu, ať se ve světě děje cokoli.

Petr říká, že v této době bychom se měli nade všechno ostatní zaměřit na jednu věc. Tuto prvořadou záležitost najdeme v dalším verši - závěrečné vybidnutí umírajícího apoštola. Petr píše: "Přede vším mějte vytrvalou lásku jedni k druhým; vždyť láska překryje množství hříchů" (1Pt 4,8).

Petr v závěru zní: Chcete-li vědět, jak přežít, chcete-li vidět, jak Bůh provede svůj lid skrze tyto časy - projevujte bezpodmínečnou lásku svým bratrům a sestrám. V tom spočívá celá budoucnost Kristovy církve a to by měl být i náš prvořadý zájem. Ve světle velké Boží milosti, která byla prokázána každému z nás - ve světle jeho bezpodmínečného odpuštění našich minulých hříchů a soucitné dlouhoshovívavosti vůči nám - máme s milosrdenstvím vykročit k těm, kdo zhařešili proti nám. Máme jim odpustit tak, jako by se vůči nám nikdy neprovinili.

Možná si tebe říkáš: "Co má odpuštění společného s posledními časy?"

Možná si připadáš oklamán slibným názvem tohoto poselství "Příprava na konec všech věcí." Snad sis přečetl název a pomyslel sis: Bezva, pastor David nám řekne, jak tu kalamitu přežít. Přílka kázání je pryč a asi ti připadá, že jsem ti zatím moc neporadil.

Podobně se asi cítil jeden křesťan, který mi nedávno poslal dopis: "Věrně jsi nás varoval před ekonomickým kolapsem, který je na obzoru. Věřím, že jsi spravedlivý člověk. Ale týž Duch, který ti ukázal, co přijde, ti také jistě zjevil, jak tím máme projít. Dobrý Bůh by přece neposlal varování bez toho, aby nám zároveň řekl, co máme dělat, abychom tou bouří prošli. Poraď nám prosím."

Jiný zase píše: "Připadám si oklamán. Prosil jsem o finanční radu, kam investovat své peníze, jak ochránit svou rodinu, když se sype ekonomika. Ty říkáš, že se mám modlit a prosit Ducha svatého o vedení. To je přece stará teologická fráze. Potřebuji konkrétní odpověď."

Milování, to, co vám tu odevzdávám, je Boží konkrétní odpověď v této záležitosti. Petr byl bezpochyby zbožný muž a právě skrze něj nám Duch svatý přesně ukazuje, jak podle Božího slova hledět vstříc posledním dnům. Petrova slova zní jasně: Nejdůležitějším bodem přípravy je příprava vašeho srdce. Pokud tuto věc zanedbáš, veškerá ostatní příprava není nic platná. Na konci všech věcí zůstane pokojný, zůstane na kolenou a nade vše ostatní prokazuj ustavičnou milost a lásku svým bratrům a sestrám. Odpuš a překryj jejich hříchy. Láska překryje množství hříchů.

1Pt 4,8 nás nabádá, abychom pokrývali hříchy, jichž se druzí proti nám dopustili. To znamená, že provinění druhých nemáme vystavovat na odiv. "Každý ať slouží druhým tím darem milosti, který přijal; tak budete dobrými správci milosti Boží v její rozmanitosti" (4,10). Kdo ti ublížil, kdo tě zranil? Kdo o tobě rozšiřoval klepy? Podle Pána Ježíše, pokud neodpustíš a nepokryješ jeho hřích, jsi jako muž, kterému byl odpuštěn velký dluh, a on potom málem uškrtil kolegu, který mu dlužil pár korun.

Proč je odpuštění tak důležité právě v těchto dnech? Times Square Church navštěvuje přes sto různých etnických skupin. Pán Ježíš sjednotil mnohé rasy a etnika v bratrské lásce. Nad dveřmi našeho sboru máme nápis: "Církev, která je budována láskou" Tou láskou je Pán Ježíš.

Jsem si vědom, že jednota napříč rasami z našeho sboru činí terč pekelných útoků. Uprostřed světa rasové nenávisti a národnostních neshod nás Bůh učinil mocným svědectvím. Pán Ježíš zbořil všechny mezilidské hradby, včetně rasových.

Náš sbor v minulosti prožil několik zuřivých démonských útoků proti lásce a jednotě v Kristu. Nejmocnější zbraň, kterou peklo používá, je neodpuštění mezi duchovními sourozenci.

Možná si říkáš: "Nechovám v sobě žádný hněv. Necítím proti nikomu hořkost. Ke všem bratrům a sestrám mám v srdci čistou lásku. Když proti mně někdo zhařeší, nehovořím o jeho provinění. Takže nechápu, jak se mě týká Petrova výtku. Opravdu pro mne nemá jinou radu, jak se připravit na

poslední časy?"

Budoucnost t[er]la Kristova je ukryta právn[ím] v tomto Petrov[ém] poselství. B[í]h p[ř]ipravuje církve na "pozdní déšť", na nové vylití svého Ducha. Podle slov prorok[ů] p[ř]ijde na zemi mocná vlna Ducha svatého a uprostřed zmatku tohoto sv[ět]ta naplní Boží lid radostí. To se však nem[ůže] stát, jestliže se v[ě]řící budou držet svého hn[ě]vu a nenechají uzdravit svá zran[ění].

Petr se ptá: Chceš být p[ř]ichystán na to, co p[ř]ichází? Chceš být pln[ý] p[ř]ipraven, až se vše bude ot[ř]ásat? Pak ud[ě]lej všechno, aby ve tvém srdci nebyly p[ř]ekážky pro proud Ducha svatého. P[ř]ed námi je n[ě]co nádherného. Dej pozor, aby t[é] to neminulo!

Co vlastn[ě] znamená pozdní vylití Ducha svatého? Už od Jeremjáše, Izajáše a Ezechiele až po malé proroky se táhne zjevení, že v posledních dnech p[ř]ijde nové vylití Božího Ducha na ty, kdo budou p[ř]ipraveni. Tato událost je popisována jako "pozdní déšť" a má být ještě v[ět]šího rozsahu, než byl "časný déšť", tj. mocné vylití Ducha o Letnicích.

Tato p[ř]edpov[ě]ď je odvozena od dvojího období dešt[í], které b[ě]hem roku nastává v Izraeli. Izraelská roční období byla obrácen[á], než jak jsme zvyklí dnes. Časný neboli první déšť p[ř]icházel na podzim a zavlažoval čerstvou setbu. N[ě]co podobného se stalo o Letnicích, když byl vylit Boží Duch jako časný déšť a zavlažil semeno Slova, takže vyrostlo a církve se rozšířila po celém sv[ět]t[ě] až do své dnešní podoby.

Izraelský "pozdní déšť" p[ř]icházel na ja[ře] a umožnil dozrávání úrody p[ř]ed sklizní. O tomto pozdním dešti mluví Zacharjáš, když píše o vylití Ducha svatého v posledních dnech: "Vyproste si od Hospodina déšť v čas jarních dešt[í]. Hospodin tvo[ř]í bou[ř]kovou mračna, hojnými dešti je napl[ň]uje, bylinu na poli dop[ř]eje každému" (Za 10,1).

Bez pozdního dešt[í] nebylo možné sklidit úrodu. Hospodin řekl Izraeli: "Jestliže budete opravdu poslouchat má p[ř]ikázání, která vám dnes udílím, totiž abyste milovali Hospodina, svého Boha, a sloužili mu celým svým srdcem a celou svou duší, dám vaší zemi déšť v pravý čas, déšť podzimní i jarní, a budeš sklízet své obilí, sv[ě]j mošt a olej" (Dt 11,13-14).

I J[ó]el popisuje zá[ř]ivý obraz pozdního dešt[í] p[ř]ed sklizní:

"Neboj se, země, jásej a raduj se, neboť veliké v[ý]ci vykoná Hospodin. Neboj se, dobytku na poli, stepní pastviny se zazelenají, strom zase ponese ovoce, fíkovník a réva vydají úrodu.

Jásejte, synové Sijónu, radujte se z Hospodina, svého Boha, neboť vám dá učitele spravedlnosti a jako na začátku vám sešle hojnost dešt[í] podzimních i jarních.

Humna budou plná obilí, lisy budou p[ř]et[í]kat moštem a čerstvým olejem.

Tak vám nahradím, co po léta požíraly kobylky a brouci, r[ů]zná hav[ě]ď a housenky, mé veliké vojsko, které jsem na vás posílal.

Budete jíst dosyta a budete chválit jméno Hospodina, svého Boha, který s vámi tak podivuhodn[ě] jednal. A m[ůj] lid nebude nav[ě]ky zahanben.

Poznáte, že jsem uprostřed Izraele. Já jsem Hospodin, váš B[í]h, a jiného Boha není. A m[ůj] lid nebude

navždy zahanben." (Jl 2,21-27)

Satan ví o tomto "pozdním dešti" i o slavné sklizni, která bude následovat. Šábel dobře zná Boží slovo. Umínil si co nejdéle zdržovat velkou sklizeň, která přichází. Zuřivě útočí na církev všemi zbraněmi, které má, aby Boží lid připravil o pokoj. Mnozí křesťané byli skutečně přemoženi temnotou, která v těchto dnech přikrývá zemi, kterou Satan uvedl do pohybu svým vztekem.

Nad národy se vznáší soumrak strachu a lidé se cítí bezmocní. Zde v Americe byly ustanoveny zákony oslavující perverzi, aniž by s tím lidé souhlasili. Spravedlnost je překroucena. Výsledkem je beznaděj a stres, poklesnutí ducha působící někdy až fyzické onemocnění.

I v Božím domě je zlehčován hřích a peklo opomíjeno. Episkopální církev se dohaduje o homosexuálních manželstvích. Evangelikálové, kteří by měli světu nést živou pochodu Božího slova, se čím dál více zabývají věcmi tohoto světa. Místo co by směřovali do nebe, plýtvají energií v hnutích, která nemají Krista ve svém středu.

Zbožní lidé si kladou otázku: Je náš hřích tak velký, že den milosti nepřijde? Bude naše generace zapsána v dějinách jen jako generace rozpadlých rodin a mrtvých, suchých církví? Budeme stále jen chladnout jako Izrael ve Starém zákoně?

Podle proroků nikoliv! Uprostřed temnoty Bůh povstane a svůj lid zavlaží svým Duchem.

Za časů Agea byl lid skleslý, protože se zcela zaměřil na minulost. Izraelité v té době ztráceli odvahu a byli zklamáni chrámem, který stavěli. Výsledek jejich práce vypadal tak malicherný ve srovnání s velkolepostí předešlého chrámu. Když si vzpomněli na dřívější projevy Boží slávy, plakali nad skromností domu před jejich očima. Ageus se jich zeptal: "Kdo zůstal mezi vámi z těch, kteří viděli tento dům v jeho prvotní slávě? A jaký jej vidíte nyní? Není ve vašich očích jen pouhé nic?" (Ag 2,3).

Stejná otázka platí i dnes, moji milí. Snad si připomínáš mocné projevy Ducha v minulosti, kdy se obracely zástupy. Zdá se ti, že život dnešní církve je proti tomu ničím? Možná jsi zklamaný tím, jak Boží lid během tvého života ztratil moc a sílu svědectví.

Pravím vám, že odpověď, kterou dal Hospodin Ageovi, platí i dnes pro nás: "Můj duch stojí uprostřed vás... Sláva tohoto nového domu bude větší nežli prvního, praví Hospodin zástupů. A na tomto místě budu udílet pokoj" (2,5+9).

Petr byl u toho, když se o Letnicích vylil "časný déšť". O Letnicích Duch svatý sestoupil na lidi, kteří byli připraveni, "svorně a vytrvale se modlili" (Sk 1,14). Jak asi vypadala jejich svornost a jednomyslnost? Jednoduše by se dalo říci, že skrze něj proudila milost. Hned to vysvětlím.

Představme si bratry, kteří o Letnicích byli shromážděni a které dnes uznáváme jako otce církve. Některí z nich třeba zhřešili proti Pánu Ježíši i proti svým bratrům. Všem jim bylo odpuštěno a jejich hříchy přikryty - jinak by se církev nikdy nemohla dostat tam, kde byla připravena na vylití Ducha svatého.

Například Petr. Absolutně selhal, zranil Ježíše i jeho učedníky. Ale tehdejší věřící Petrovi odpustili, přikryli jeho minulé hříchy a už nikdy mu je nepřipomínali. Nebo Jakub a Jan, "synové hromu". I oni bolestně zhřešili, urazili své spoluúčedníky, povyšovali se nad něj. I jim bylo odpuštěno.

V podstatě každý z přítomných mohl říci: "Tak pozor, Petře. Kdo tě tady ustanovil za předsedu? Vždyť jsi zapřel Krista." Nikdo to neudělal, protože jejich srdce byla připravena milostí. Byli připraveni přijmout Ducha, když se o Letnicích vylil na zem.

Proto se Petr ve svých epištolách tolik zabývá záležitostmi *srdce*. Z vlastní zkušenosti věděl, že se tyto věci musí vyřešit a odpustit, jinak bude práci Ducha bránit tělo. Pro dnešní Kristovu církev platí totéž, pro nás, kteří máme přijmout mocný pozdní déšť. Chceme bránit tomuto dílu Ducha tím, že odmítneme odpustit? Nebo se připravíme tak, aby milost mohla skrze nás proudit k druhým?

Jak se ta hodina blíží, nechtěl bych, aby cokoliv v mém srdci bránilo Božímu dílu. On připravuje svůj lid na vylití pozdního deště. Umínil jsem si, že budu pokračovat podle Petrových pokynů: Buďte střízliví. Za všechno se modlete. Všem prokazujte milosrdenství. Nabádám vás, abyste činili totéž. Vyprosme si Boží pozdní déšť!

Rozloučím se s vámi tímto mocným obrazem: "A viděl jsem, hle, bílý oblak, a na oblaku seděl někdo jako Syn člověka, na hlavě má korunu ze zlata a v ruce ostrý srp.

Vtom další anděl vyšel z chrámu a mocným hlasem zavolal na toho, který seděl na oblaku: 'Pošli svůj srp a začni žít, protože nastala hodina žně a úroda země dožrála.' "(Zj 14,14-15).